

29. března 2018

Veronika Richterová: STUDOVNY POD HLADINOU

Ústřední knihovna si letos připomíná výročí 90 let od svého otevření v roce 1928. Aktivitu, které jsou pro návštěvníky u příležitosti tohoto výročí připraveny, mají připomenout, že knihovna není pouze půjčovnou knih. Mimo jiné je, a vždy byla, místem pro umění ve veřejném prostoru. Aktuálně prostor knihovny zabývá podvodní svět Veroniky Richterové.

Sochařka Veronika Richterová, absolventka pražské UMPRUM, se poslední roky zabývá především fenoménem plastů a veřejnosti je známá hlavně díky svým originálním plastikám z PET lahví. Prostřednictvím jejich originální recyklace zkoumá možnosti materiálu, který rozhodně není něčím efemérním, a ve své práci se neustále snaží posouvat hranice jeho možného výtvarného využití. Svým způsobem tak také upozorňuje na znepokojující problém nadprodukce a plýtvání.

Veronika Richterová vytvořila pro prostory Ústřední knihovny dvě monumentální site-specific intervence. Určujícím podnětem se jí stala velkorysá výška knihovnických sálů, kterou využívá pro navození vizuálního pocitu pobytu ve vodní hlubině. Nehlučné prostředí první studovny nabízí pocit klidu na dně oceánu porostlém mořskými korálky. „Pozvedne-li návštěvník zrak, může pozorovat jemné taneční pohyby barevných medúz vytvářejících iluzi vlnění vody pod optimisticky prosvětlenou hladinou,“ říká sochařka Veronika Richterová. Jistou protiváhou je druhá autorčina intervence představující poklid uprostřed chrámové zahrady. „Inspirací pro mě byl silný zážitek z cesty po Japonsku a prostředí evokuje svět pod hladinou sladkovodního jezírka,“ dodává Richterová. Dílo v sobě snoubí osobitý autorčin pohled na tradiční japonské techniky a propojuje ho s jejím pojetím PET-ARTu.

Návštěvníci Ústřední knihovny se s intervencemi Veroniky Richterové mohou setkat až do konce roku 2018.

Veronika Richterová (1964)

Vystudovala UMPRUM v Praze (ateliér monumentální malby) a absolvovala stáž na Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs v Paříži. Po studiích se věnovala především železným smaltovaným plastikám a malbě. Poté tvořila sochy z klasických materiálů a mozaiky z nalezených keramických střepů.

Od roku 2004 se ale jejím stěžejním zájmem stal tzv. PET-ART, umění z PET lahví nasbíraných po žlutých kontejnerech. Využívá jejich pružnost, lehkost, barevnost a rozmanitost forem a vytváří z nich nejen volné plastiky, ale i například funkční lampy a lustry. Plasty se jí staly životním údělem, i když na podobném principu pracuje i s jinými materiály (v poslední době např. kožené kabelky). Recyklace u ní ale není nějakým programovým manifestem, protože vychází přirozeně z jejího celoživotního směřování.

Vedle vlastní tvůrčí práce se také věnuje pořizování fotosběrů a mapování témat, která jsou tak či onak spjata s kutilstvím a neotřelou lidovou tvořivostí.

Má na svém kontě kolem čtyřicítky samostatných výstav doma i v zahraničí a vytvořila k nim řadu originálních workshopů.